

nærme sig den danske Kyst, men har Til- lid baade til Belysningsvæsenet og Red- ningsvæsenet, de to Ting, det kommer an paa at have i Orden ved Kysterne, og som har Betydning for Skibe, der kom- mer nærmere til den fremmede Kyst, end de har Lyst til. Vi har et forholdsvis godt Lov i Udlandet i begge Henseender, det vil jeg dog anføre ved denne Lejlighed. Naturligvis skal man følge med Tiden og udvikle Redningsvæsenet mere og mere; vi maa ikke tabe den Position, vi har er- hvervet os i de søfarende Nationers Øjne. De Folk, som saaledes bliver sendt ud, har vore Kort og har afsat paa dem de forskellige Strandinger og Tallene paa de forulykkede og reddede. De vidste god Besked, og naar de foretager en saadan Rejse fra fremmede Lande til Danmark for at se med egne Øjne, hvorledes vort Redningsvæsen er udviklet, maa det jo absolut stamme fra, at vi har et godt Ord paa os.

Jeg kan ikke lade Forhandlingen gaa til Ende uden — blot i nogle faa Minutter — at have talt om Ringkøbing Fjord. Jeg skal ikke gentage, hvad jeg før har sagt om den Sag, men blot nævne en 4—5 Tal, som jeg synes, det er nødvendigt at drage frem her i Tinget. Jeg takker for Sommerrejsen, den Rejse, som de ærede Ministre og en Del, men alt for faa, Folke- tingsmænd deltog i i Sommer. Jeg tror, at de der kom i Berøring med Mennesker, hvis Livsvilkaar var forandrede i saa høj Grad, som vistnok faa af dem, der deltog i Rejsen, før havde haft nogen Anelse om. Man har været tilbøjelig til at tro, naar jeg — det kan jeg vel sige uden at rødme — skildrede de uheldige Forhold, som var indtraadt, efter at den nye Kanal er gravet, at jeg var en fantasirig Mand og undertiden lod Fantasien løbe af med mig. Men der stod man overfor den nøgne Virkelighed. En af Folketingsmændene, en Mand, som jeg har al Agtelse for, men som ikke hører til mit Parti, kom til mig ganske stille, efter at vi havde opholdt os et Sted ovre paa Holmslands Klit, og sagde til mig: Dette synes mig en virkelig Tragedie.

Jeg nævner dette, fordi der vil komme Krav om Erstatning. Der er allerede i For- vejen Tale om en Erstatning paa 250,000 Kr., men der vil komme flere og flere Krav om, at Staten skal erstatte den Ødelæggelse og Skade, som er lidt i den snart udrundne smukke Sommer. Derfor vil jeg gerne have frem, hvad det økonomiske Resultat er blevet. Jeg skal ikke komme ind paa en

Skildring af, hvorledes Folk forlader deres ødelagte Ejendomme, skønt disse dog til Dato har kunnet give dem alt det nødven- digste til Livets Førelse — det er Tiden ikke inde til i dette Øjeblik —; jeg vil blot nævne nogle faa Tal. Hvad Landbruget angaar, kan det ikke bestemte opgøres, hvor megen Skade der er sket; men den Op- gørelse, som de sammensluttede Sogneraad derovre har foretaget, kan vist ikke drages i Tvivl, den er foretaget samvittighedsfuldt. Den er ikke udarbejdet saaledes, at hvert Sogneraad for sig har takseret sin Egn, de har gjort det hele i Fællesskab; jeg tror ogsaa, at Kommissarius, Kammerherre Lerche vil indrømme, at det er et sam- vittighedsfuldt Arbejde, som de Mænd kan være bekendt. De Herrere kan stole paa, at de Sogneraadsmedlemmer, der har været med til dette Arbejde, vilde ikke være be- kendt, hverken for deres eget Vedkom- mende eller overfor de Folk, de agter at hjælpe, at sende en Taksation ind til Rigs- dagen over Skaden paa dette Sted, hvis det ikke var deres Overbevisning, at den stemte med Virkeligheden. Saadan forholder det sig nu, hvad enten det ærede Medlem fra Aars (Lillelund) synes, det kan passe eller ej. Staten har Domæner derovre, det store Areal, Tipperne, som udlejes hvert Aar. Jeg har Tal, der viser Lejeindtægten i en længere Aarrække, men skal kun nævne dem, der angaar de sidste Aar, efter at denne Kanal er gravet. I 1912 indbragte Statens Ejendomme i Engleje 11,444 Kr.; i 1913, efter at den store Flod havde været over dem, blev de udlejet for 1,630 Kr.; der er altsaa en Nedgang af 9,814 Kr. Værnet er et Areal, som Lods- ejerne selv ejer, men hvor de ikke hver især besørger Bjærgningen; der er en fast Komité, hvis Formand er Justitsraad Palle Flø i Vostrup, som lejer det ud for fælles Regning. Dette kostede saa grumme lidt i Aar, idet Prisen sank 12,648 Kr.

Hvad Fiskeriet angaar, skal jeg hen- holde mig til de Tal, der findes i Fiskeri- beretningen, som er udgivet paa Land- brugsministeriets Foranstaltning ved Fiskeri- inspektør F. V. Mortensen. Side 11 findes et Afsnit om Ringkøbing—Stadil og Nissum Fjorde. At der er Nedgang for Fersk- vandsfiskenes Vedkommende i Ringkøbing Fjord, siger sig selv, og at der er en Til- gang af Saltvandsfisk, siger ogsaa sig selv, al den Stund Havet jo nu gaar hurtigt og stærkt ud og ind; Fjorden bliver efter- haanden mere og mere saltholdig. Efter Fiskeriberetningen for 1912, den sidste, der er kommet os i Hænde, er Nedgangen i